

סֻדָּה שֶׁל הַחֲמַת וְהַעֲבָרִים - חֵלֶק א'

סְפֹרוּ הַמּוֹפְלָא שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָד

תְּעוּדַת זְהוּת:

שֵׁם: רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ.

תְּפִקִּיד: גָּדוֹל תִּלְמִידוֹ שֶׁל
רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי.

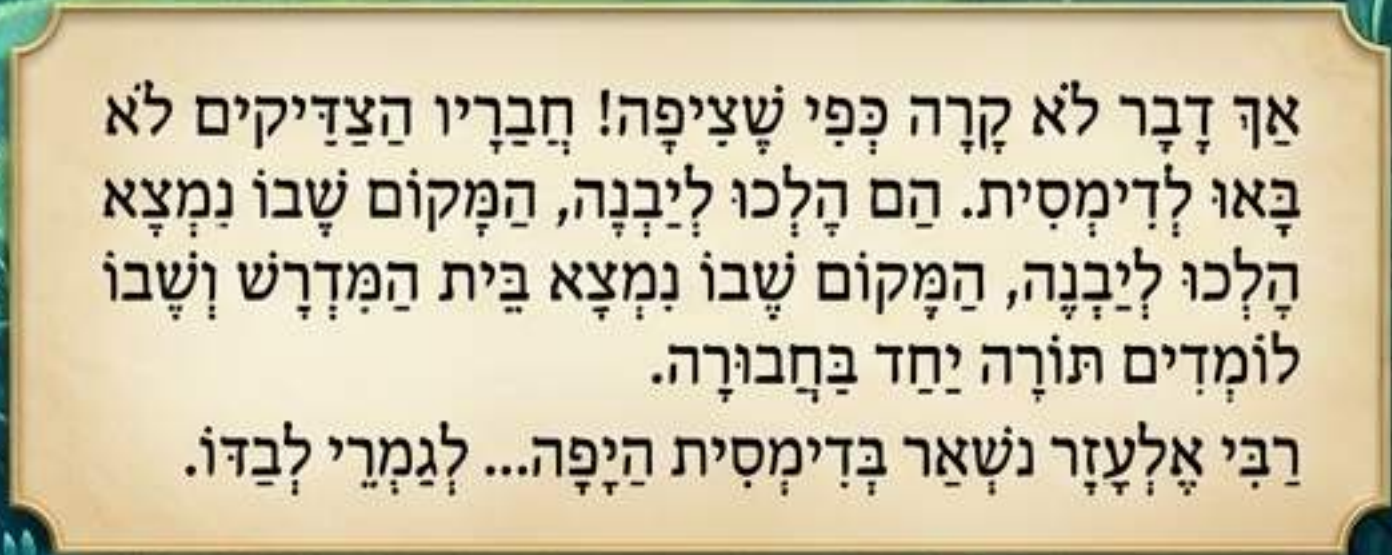
הַכִּינוּי שְׁלוֹ: "מַעֲיֵן הַמַּתְגַּבֵּר"
(תוֹרָתוֹ נֹבַעַת לֹא הַפְסָקָה).

הַכּוֹחַ הַמִּיָּחָד שְׁלוֹ: חֲכָמָה
עֲצוּמָה, אֶהֱבֵת ה' וְזִכְרוֹן נָדִיר.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָהֵב אֶת הַתּוֹרָה, אֲךָ הוּא גַם רָצָה לָגוֹר בְּמָקוֹם נָעִים וְרָגוּעַ.
רְבוּ הַגָּדוֹל, הוּא בָּחַר לָנֶסֶע לְעִיר שְׁמָה דִּימָסִית, מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִים מְתוֹקִים וְרִיחַ טוֹב.
הוּא הָיָה בְּטוֹחַ שֶׁכָּל תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים יָבוֹאוּ אַחֲרָיו!

הָאֵם רַבִּי אֶלְעָזָר הַגָּדוֹל
יוֹכֵל לְשָׁמֹר עַל כָּל
הַתּוֹרָה שְׂבָלָבוֹ, אֲפֹלוּ
רוּחֹק מֵהַבְּרִים שָׁלוֹ?
הָאֵם הַ"מַּעֲיִן הַמִּתְגַּבֵּר"
יִמְשִׁיד לְנִבְעַ בְּלִי
סְבִיבָה שֶׁל תּוֹרָה?

בְּהִתְחַלָּה, הוּא נִסָּה לְלַמֵּד בְּעֵצְמוֹ.
הַמַּיִם הָיוּ כָּל כָּךְ נְעִימִים,
הָאֲוִיר הָיָה שָׁקֵט וּמְרֻגָּע.
"אֲנִי מֵלֵא בְּתוֹרָה", חָשַׁב,
מָה כָּבוֹד יְכוּל לְקָרוֹת?"

דודי ארד

אבל... הזמן חלף, ובלי ששם לב,
השכחה החלה להשתלט.
בלי חברותא לדבר אתה,
בלי בית מדרש תוסס,
אורו של המעין החל להחלש.
התורה נשרה מזכרוננו.

וְלָכֵן, כַּאֲשֶׁר עָלָה בְּשִׁבְתָּ לְקַרְא בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה מִשְׁהֲגִיעוּ אֵלָיו אוֹרְחִים, קָרָה מִשְׁהוּ
מִבְּהִיל. בְּמָקוֹם לְקַרְא "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם" (שֶׁהוּא אוֹת שֶׁל גְּאוּלָּה), קָרָא רַבִּי אֶלְעָזָר
אֶלְעָזָר מִתּוֹךְ בְּלָבוֹל עִמָּק: "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם!". לָבוּ קָפָא. מָה קָרָה לְגָדוֹל הַדּוֹר?

סודה של החמת והעכברים! מִשָּׁל לָמָּה הַדָּבָר דּוֹמָה? לְחִמָּת (נאֵד לְשִׁמּוֹר יַיִן מֵעוֹר).
כִּשְׁהֲחִמָּת מִלֵּאָה מִמָּשׁ עַד סוּפָּה, הִיא מְתוּחָה כִּמוֹ אָבֶן! כִּאֲשֶׁר הָעֶכְבָּר הַקָּדָטֵן בָּא
לְנִשֹּׁךְ וּלְנִקֵּב אוֹתָהּ – הַשְׁנִיִּים שָׁלוּ פָּשׁוּט מִחֲלִיקוֹת. לֹא נָתַן לְפִגּוּעַ בְּכָלִי מִלֵּא!

אֲדָה מַה יִּקְרָה מִיָּד כַּאֲשֶׁר יְרוֹקְנוּ אֶת הַחֲמַת מִתְכַּנֶּה? הָעוֹר יִרְפֶּה וַיִּתְקַמֵּט. מִיָּד
מִיָּד יָבוֹאוּ כָּל הָעֶכְבָּרִים, יִנְעֲצוּ אֶת שְׁנֵיהֶם הַחֲדוֹת וַיִּכְרְסֻמוּ אֶת הַכְּלִי הַחֲלוּל
הַכִּי קָל שְׂבָעוּלָם. הֲרִיקְנוֹת – הִיא הַסַּכָּנָה הָאֲמִתִּית!

רַבִּי אֶלְעָזָר הַבֵּיין: הַתּוֹרָה הוּא מַיִם, וְהַשֶּׁכֶּל שֶׁלָּנוּ הוּא הַחֲמַת. הַשְׂכָּחָה הִיא כְּמוֹ הָעֵכֶבֶרִים. כְּשֶׁהַפְּסִיק
לְלַמּוֹד בְּאַהֲבַת ה' עֲצוּמָה – וְכָל הַתּוֹרָה חֲזָרָה אֵלָיו שְׁלֵמָה וּמְאִירָה!

רַבִּי אֶלְעָזָר הַבֵּיין: הַתּוֹרָה הוּא מַיִם, וְהַשֶּׁכֶּל שֶׁלָּנוּ הוּא הַחֲמַת. הַשְׂכָּחָה. כְּשֶׁהַפְּסִיק לְלַמּוֹד עִם חֲבֵרָיו, ה' חֲרָקָנָה.
מִיד בְּקִשּׁוֹ עָלָיו חֲבֵרָיו רַחֲמִים, הַתְּפִלָּה בְּאַהֲבַת ה' עֲצוּמָה – וְכָל הַתּוֹרָה חֲזָרָה אֵלָיו שְׁלֵמָה וּמְאִירָה!

הַמְשָׁמְעוֹת לְחַיֵּינוּ:

גַּם אִם הָאָדָם הוּא רַב גָּדוֹל, לְבַד – קָשָׁה לְשַׂרְדָּ.
אָנוּ חֲבִיבִים תָּמִיד לְהַשְׂאֵר מְחַבְּרִים לְמְקוֹמוֹת שֶׁל קִדְשָׁה, לְלִמּוּד תּוֹרָה תְּדִירִי,
וּלְחִבְרוּתָא טוֹבָה. כֹּךְ הַחֲמַת תָּמִיד מְלֵאָה בֵּינָן הַתּוֹרָה!

וְמָה אֶתִּי? תַּחֲשֹׁבוּ עַל מִשְׁהוּ שְׁאַתֶּם מִמָּשׁ אֱלוֹפִים בּוֹ – שִׁיר יָפָה שְׁלֵמִדְתֶּם אוֹ
פֶּרֶשָׁה שְׁזַכַּרְתֶּם בְּעַל פֶּה. אִם תִּפְסִיקוּ לַחֲזֹר עָלָיו זְמַן רַב, הֲאִם לֹא תִשְׁכַּחוּ?
אַפְלוּ הַדָּבָר הַיָּפֶה בְּיוֹתֵר זָקוּק שִׁיחֲזִקוּ אוֹתוֹ!

מָה אַתָּה עוֹשֶׂה מָחָר בַּבֶּקָר? אֵל תִּתֵּן לְ"עֹכָבְרִים" שֶׁל בִּטְלָה וְשִׁכְחָה
לְכַרְסֵם אוֹתָךְ! קַח עַל עֲצָמְךָ חֲזָרָה כָּל יוֹם עַל מִשְׁהוּ קָטָן בַּתּוֹרָה. מִלֹּא
מִלֹּא אֶת עֲצָמְךָ בְּאַהֲבַת ה', וְהָיָה מַעֲיָן מִתְגַּבֵּר בְּעֲצָמְךָ!

